

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (viies koda)

21. aprill 2005 *

Kohtuasjas T-269/02,

PepsiCo, Inc., asukoht Purchase, New York (Ameerika Ühendriigid), esindaja:
advokaat E. Armijo Chávarri,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused),
esindajad: J. Novais Gonçalves ja J. Crespo Carrillo, hiljem A. von Mühlendahl ja
Novais Gonçalves,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

teine pool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikoja menetluses ja menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus

Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, varem Convent Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, asukoht Köln (Saksamaa), esindaja: advokaat M. Schaeffer,

mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 10. juuni 2002. aasta otsuse (asi R 114/2000-1) peale, mis on tehtud vastulausemenetluses PepsiCo, Inc. ja Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG vahel,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees M. Vilaras, kohtunikud F. Dehousse ja D. Šváby,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikku menetlust ja 16. detsembri 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 PepsiCo, Inc. esitas 1. aprillil 1996 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.
- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk RUFFLES.
- 3 Kaubad ja teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 29 ja 30 ning vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:
  - klass 29: „Liha, kala, linnuliha ja ulukiliha; lihaekstraktid; konservitud, kuivatatud ja keedetud puuvili ja köögivili; tarretised, keedised, puuviljakompotid; munad, piim ja piimatooted; toiduõlid ja toidurasvad“;

— klass 30: „Kohv, tee, kakao, suhkur, riis, tapiokk, saago, kohvi aseained; jahu ja muud teraviljasaadused; leib, sai, kondiitritooted ja maiustused, jäätis; mesi, siirup; pärm, küpsetuspulbrid; sool, sinep; äädikas, vürtsikastmed; vürtsid; jää”.

4 Kaubamärgi taotlus avaldati 22. detsembril 1997 Ühenduse Kaubamärgibülletäänis nr 58/98.

5 Menetlusse astuja Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG (varem Convent Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG) esitas 23. märtsil 1998 määruse nr 40/94 artikli 42 lõike 1 alusel taotletud kaubamärgi registreerimisele vastulause.

6 Vastulause põhjendamisel toetuti taotletud kaubamärgi, mille puhul on tegu nimetatud kaubamärgiga kaitstud „kuivatatud köögivilja” (klass 29) ja „valmis teraviljasaaduste, kondiitritoodete ja maiustustega” (klass 30), segiajamise tõenäosusele määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses menetlusse astuja poolt Saksamaal registreeritud varasema siseriikliku kaubamärgiga RIFFELS, mille puhul on tegu selle varasema kaubamärgiga kaitstud „kartulikrõpsudega”.

7 Vastulause osakond rahuldab 23. novembri 1999. aasta otsusega vastulause „kuivatatud köögivilja” ning „kondiitritoodete ja maiustuste” osas põhjendusel, et vastandatud tähistega varustatud toodete identsust ja osalist sarnasust ning nimetatud tähistega vahelist sarnasust arvestades esineb nende kahe kaubamärgi segiajamise tõenäosus. Vastulause „valmis teraviljasaaduste” osas lükkas ta seevastu tagasi.

- 8 Hageja esitas 24. jaanuaril 2000 vastulausete osakonna otsuse peale määruse nr 40/90 artikli 59 alusel kaebuse ühtlustamisametile. 23. juunil 2000 esitas ta kirjaliku avalduse, mis sisaldas kaebuse põhjendusi.
- 9 Menetlusse astuja esitas 2. mail 2001 hageja kaebuse kohta oma märkused, millest anti hagejale tema informeerimiseks teada ühtlustamisameti 4. mai 2001. aasta kirjaga.
- 10 Hageja taotles 13. juuni 2001. aasta kirjaga, et apellatsioonikoda paluks tal määruse nr 40/94 artikli 61 lõike 2 kohaselt esitada uusi märkusi.
- 11 Apellatsioonikoda jättis 27. juuni 2001. aasta kirjaga selle taotluse rahuldamata.
- 12 Ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda jättis 10. juuni 2002. aasta otsusega, millest teatati hagejale 24. juunil 2002 (edaspidi „vaidlustatud otsus“), kaebuse rahuldamata. Olles tuvastanud, et kaebus põhines vaid väitel, mille kohaselt hagejal oli Saksamaal menetlusse astuja omast varasem õigus, leidis apellatsioonikoda, et sellest väitest ei piisa vastulausete osakonna otsuse vaidlustamiseks. Sellel varasemal siseriiklikul registreeringul puudub tegelikult vastulause menetluse seisukohalt tähendus ning igal juhul ei ole hageja selle olemasolu tõendanud (vaidlustatud otsuse punktid 17–21).

Menetlus ja poolte nõuded

- 13 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 2. septembril 2002.
- 14 Menetlusse astuja ja ühtlustamisamet esitasid oma vastuse vastavalt 23. ja 31. jaanuaril 2003. Menetlusse astuja esitas 27. jaanuaril 2003 oma vastusele teatavad lisadokumendid.
- 15 Hageja taotles 5. märtsi 2003. aasta kirjaga Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 135 lõike 2 alusel luba esitada repliiki ning taotles, et kohtus teeks otsuse hageja väidetavalt varem esitatud taotluse kohta, mis käsitles Saksa õigusbüroo Lovells esitatud arvamust hageja taotletava Saksa kaubamärgi kohta.
- 16 Esimese Astme Kohus jättis 22. aprilli 2004. aasta kirjaga need kaks taotlust rahuldamata ning tuletas teise taotluse osas meelde, et hageja peab kodukorras kehtestatud tingimustel ja tähtajaks esitama tõendid, millele ta kavatseb toetuda.
- 17 Hageja esitas 30. aprilli 2004. aasta kirjaga Esimese Astme Kohtu kantseleile sama kuupäevaga õigusbüroo Lovells arvamuse, mis lisati kohtuasja toimikusse.

18 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

19 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

20 Menetlusse astuja palub Esimese Astme Kohtul jätta hagi rahuldamata.

Õiguslik käsitus

21 Hageja esitab otsuse tühistamise nõude toetuseks kolm väidet. Esimese väitega, mis põhineb kaitseõiguste rikkumisel, heidab hageja apellatsioonikojale ette, et see ei andnud talle võimalust tõendada tema varasema Saksa kaubamärgi RUFFLES olemasolu. Teise väitega, mis põhineb dispositiivsuse põhimõtte rikkumisel, heidab

hageja apellatsioonikojale ette, et see ei võtnud arvesse mainitud kaubamärki, mille olemasolu oli esitatud tõendeid ja menetlusse astuja vastuväidete puudumist arvestades ühtlustamisameti menetluses vaieldamatu. Kolmanda väitega, mis põhineb ühenduse ja siseriiklike kaubamärkide kooseksisteerimise ja võrdsuse rikkumisel, väidab hageja sisuliselt, et ainuüksi tema varasema Saksa kaubamärgi RUFFLES olemasolu tõttu oleks tulnud vastulause tagasi lükata.

22 On vaieldamatu, et vastulause vaidlustamisel toetus hageja ühtlustamisametis ainuüksi Saksa kaubamärgi RUFFLES olemasolule, mille omanikuks ta oli ning mis oli menetlusse astuja kaubamärgist varasem. Hageja arvates oleks vastulause tagasilükkamine pidanud olema põhjendatud ainuüksi selle olemasolu tõttu.

23 Hageja ei ole üheski ühtlustamisameti menetluse staadiumis toetunud selle väidetava kaubamärgi kasutamisele, et tõendada väidetava kaubamärgi ja menetlusse astuja kaubamärgi tegelikku kooseksisteerimist, mis oleks võinud olla oluline tegur taotletava ühenduse kaubamärgi ja menetlusse astuja varasema kaubamärgi segiajamise tõenäosuse sõltumatul hindamisel ühtlustamisameti poolt määruse nr 40/94 alusel.

24 Hageja ei ole samuti väitnud ning veel vähem tõendanud, et ta oleks oma varasema Saksa kaubamärgi alusel saavutanud menetlusse astuja kaubamärgi tühistamise siseriiklike pädevate ametiasutuste poolt, ega isegi seda, et ta oleks sel eesmärgil menetluse algatanud.

25 Sellises olukorras toob Esimese Astme Kohus välja, et hoolimata sellest, kas hageja esitas ühtlustamisametile tõendeid väidetava varasema Saksa kaubamärgi olemasolu kohta, ei oleks ainuüksi selle olemasolu saanud igal juhul olla vastulause

tagasilükkamise aluseks. Hageja oleks pidanud lisaks tõendama, et oli saavutanud menetlusse astuja kaubamärgi tühistamise pädevate siseriiklike ametiasutuste poolt.

- 26 Siseriikliku kaubamärgi, käesolevas asjas menetlusse astuja kaubamärgi kehtivust ei saa vaidlustada ühenduse kaubamärgi registreerimise menetluse raames, vaid ainult asjaomases liikmesriigis algatatud tühistamismenetluse raames (Esimese Astme Kohtu 23. oktoobri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-6/01: Matratzen Concord v. Siseturu Ühtlustamise Amet — Hukla Germany (MATRATZEN), EKL 2002, lk II-4335, punkt 55). Kuigi ühtlustamisamet peab vastulause esitaja esitatavate tõendite alusel kontrollima selle siseriikliku kaubamärgi olemasolu, millel vastulause põhineb, ei pea ta lahendama selle kaubamärgi ja teise kaubamärgi vahelist vastuolu siseriiklikul tasandil, mis kuulub siseriiklike ametiasutuste pädevusse.
- 27 Järelikult võis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 17 välja tuua, et „ühe siseriikliku kaubamärgi registreerimise prioriteet [...] teise suhtes ühes liikmesriigis ei mõjuta[nud] vastulausemenetlust ühtlustamisametis, tingimusel et [ühenduse kaubamärgi] taotleja ei [ole] esitanud ühtegi tõendit vastulause esitaja registreeritud kaubamärgi tühistamise taotluse esitamise kohta”.
- 28 Vastupidi hageja väidetele pole selles midagi absurdset ega ebanormaalsset, et ühtlustamisamet rahuldab vastulause, mis tugineb varasemale siseriiklikule kaubamärgile, isegi kui ühenduse kaubamärgi taotleja tugineb veel varasemale siseriiklikule kaubamärgile, kui vastulause esitaja kaubamärki pole pädevates siseriiklikes ametiasutustes kordagi vaidlustatud. Vastupidi, selline lahendus austab ühtlustamisameti ja siseriiklike ametiasutuste pädevuse jaotust.

29 Hageja esitab teisigi argumente. Esiteks tekiks ühtlustamisameti seisukoha järgi absurdne olukord, kus hageja ei saaks ühenduse kaubamärgi RUFFLES registreerimise taotluse rahuldamata jätmise tõttu seda taotlust muuta siseriiklikuks kaubamärgi registreerimise taotluseks ainult Saksamaal — riigis, kus hagejal on registreeritud kaubamärk, mis lubab tal turustada asjaomaseid kaupu selle kaubamärgi all. Teiseks on ebanormaalne, et hagejale keeldutakse andmast ühenduse kaubamärgist tulenevat kaitset, kui tegelikult laieneb talle asjaomane kaitse siseriiklike registreeringute alusel. Need kaks argumenti rajanevad põhjendamata eeldusel, et hagejal on tegelik õigus turustada neid kaupu Saksamaal kaubamärgi RUFFLES all. Tegelikult pole mingil viisil tõendatud, et menetlusse astuja ei saaks kaubamärgi RIFFELS alusel seda õigust vaidlustada.

30 Seoses hageja viitega ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 12. septembril 2000 vastulausemenetluses tehtud otsusele (asi R 415/1999-1) tuleb esile tõsta, et apellatsioonikodade otsuste õiguspärasust peab hindama üksnes määruse nr 40/94 alusel, nii nagu seda on tõlgendanud ühenduse kohus, mitte aga nimetatud apellatsioonikodade varasema otsustuspraktika alusel (Esimese Astme Kohtu 27. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-106/00: Streamserve v. Siseturu Ühtlustamise Amet (STREAMSERVE), EKL 2002, lk II-723, punkt 66 ning 9. oktoobri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-36/01: Glaverbel v. Siseturu Ühtlustamise Amet (klaaspiiaadi pealispind), EKL 2002, lk II-3887, punkt 35). See viide ei ole seega asjakohane. Igal juhul puudutab see olukorda, mis erineb täielikult käesoleva asja omast. Asjas R 415/1999-1 oli ühenduse kaubamärgi taotleja tõendanud, ilma et ta oleks sarnaselt käesolevale asjale tuginenud ainuüksi varasemale õigusele siseriiklikule kaubamärgile, selle õiguse olemasolu ning selle tegelikku ja rahumeelset kooseksisteerimist vastulause esitaja kaubamärgiõigusega liikmesriigi territooriumil. Apellatsioonikoda vastastas just sel põhjusel, et puudub segiajamise tõenäosus ning lükkas vastulause tagasi (eespool viidatud ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 12. septembri 2000. aasta otsus, punkt 22). Tegelikult oleks sellises olukorras olnud küsitav vastulause rahuldamine ja järelikult keeldumine ühenduse kaitse andmisest, kuna kaubamärgi taotleja oleks võinud saavutada samasuguse kaitse Euroopa Liidu territooriumil siseriiklikke võimalusi kasutades (vt selle otsuse punkt 21, eelviimane lause). Käesolevas asjas on olukord täiesti erinev, kuna Saksa kaubamärgi õiguse tegelik olemasolu, millele hageja toetub, ei ole kindel ning pole tõendatud, et hageja võiks saavutada siseriiklikke võimalusi kasutades sama tugeva kaitse, nagu see, mis tuleneb ühenduse kaubamärgi registreerimisest.

- 31 Lõpetuseks, vastupidi hageja väitele, ei ole määruse nr 40/94 artikkel 106 käesolevas asjas analoogia alusel kohaldatav. See säte puudutab tegelikult liikmesriikide õigusaktide alusel kehtivat õigust esitada nõudeid siseriiklikes kohtutes hilisema ühenduse kaubamärgi kasutamise vastu seoses varasemate õiguste rikkumisega. Käesolevas asjas ei ole aga tegemist hageja poolt Saksa pädevatele ametiasutustele vastuväite esitamisega varasemat õigust rikkuva ühenduse kaubamärgi kasutamise vastu Saksamaal, vaid vastulause esitajale kuuluva Saksa kaubamärgi tegeliku kasutamise vaidlustamisega ühtlustamisametis. Järelikult puudub analoogia käesolevas asjas esineva olukorra ja määruse nr 40/94 artiklis 106 ettenähtud olukorra vahel. Pealegi, nagu seda on juba varem väljendatud, kuulub eespool nimetatud vaidlustamine ainult Saksa ametiasutuste pädevusse ja Saksa õiguse reguleerimisalasse.
- 32 Eespool esitatud põhjendustest tuleneb, et kolmas väide otsuse tühistamiseks, mis põhineb väitel, et apellatsioonikoda on rikkunud siseriiklike ja ühenduse kaubamärkide koosseksisteerimise ja võrdsuse põhimõtet, tuleb tagasi lükata.
- 33 Esimese ja teise väite kohta, mis põhinevad vastavalt kaitseõiguste rikkumisel ning dispositiivsuse põhimõtte rikkumisel, tuleb välja tuua, et neis väidetes heidab hageja ühtlustamisametile ette — ja seda vastuoluliselt —, et ühtlustamisamet ühest küljest ei palunud tal tõendada tema varasema Saksa kaubamärgi olemasolu ning teisest küljest ei võtnud arvesse seda kaubamärki, mille olemasolu oli ühtlustamisameti vaidluse käigus vaieldamatu. Siiski tuleb tuvastada, et kumbki neist kahest väitest, isegi kui need oleksid põhjendatud, ei saa viia vaidlustatud otsuse tühistamiseni. Vastavalt eespool esitatud põhjendustele ning vastavalt sellele, mida apellatsioonikoda on vaidlustatud otsuse punktis 17 sisuliselt leidnud, ei saa vastulause tagasi lükkamine, juhul kui puuduvad täiendavad tõendid vaidlustatud kaubamärgi tühistamise kohta, põhineda ainuüksi hageja väidetava Saksa kaubamärgi olemasolul. Lisaks on vaieldamatu, et hageja toetus ühtlustamisametis ainuüksi oma väidetava Saksa kaubamärgi olemasolule.

- 34 Kõikidest eespool esitatud põhjendustest lähtudes on tühistamise eesmärgil esitatud esimene ja teine väide ainetud.
- 35 Lõpetuseks, mis puutub hageja varasema Saksa kaubamärgi registreerimistunnistuse ära kirja ning Saksa õigusbüroo Lovells arvamusse, mis käsitleb selle kaubamärgi kehtivust menetlusse astuja kaubamärgiga võrreldes, on hageja Esimese Astme Kohtule esitatud mõlemad dokumendid vastuvõetamatud. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on Esimese Astme Kohtule esitatud hagi suunatud apellatsioonikodade otsuste õiguspärasuse kontrollimisele määruse nr 40/94 artikli 63 tähenduses. Niisiis ei võeta arvesse asjaolusid, millele tugineti Esimese Astme Kohtus, kuid mida ei esitatud ühtlustamisameti talitustele, välja arvatud juhul, kui ühtlustamisamet oleks pidanud neid arvesse võtma omal algatusel. Seoses sellega tuleneb sama määruse artikli 74 lõike 1 viimasest osast, mille kohaselt registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirdub ühtlustamisamet kontrollimisel osaliste esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega, et ühtlustamisamet ei pea arvesse võtma faktilisi asjaolusid, mida pooled ei ole esitanud. Järelikult ei saa sellised faktilised asjaolud mõjutada apellatsioonikoja otsuse õiguspärasust (vt viimasena Esimese Astme Kohtu 13. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas T-115/03: Samar *ν.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Grotto (GAS STATION), EKL 2004, lk II-2939, punkt 13).
- 36 Esitatud põhjendustest lähtudes tuleb käesolev hagi jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- 37 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti nõudele välja hagejalt.

- 38 Kodukorra artikli 87 lõike 4 kohaselt ning menetlusse astuja nõuete puudumisel kohtukulude kohta kannab menetlusse astuja oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**
2. **Jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ja mõista hagejalt välja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kohtukulud.**
3. **Jätta menetlusse astuja kohtukulud tema enda kanda.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 21. aprillil 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

M. Vilaras